

[Albrechtsen]

imod det tyrkiske diktatur for overtrædelse af menneskerettighederne, selvfølgelig må genoptages.

Så til slut et par bemærkninger om dagsordensforslaget. Vi er selvfølgelig enige i, at der skal skabes en klar arbejdsdeling mellem Europarådet og EF, men vi har lidt svært ved at forstå, at samarbejdet mellem Europarådet og EF skulle øges. Vi så hellere, at arbejdsfordelingen bestod i, at man flyttede opgaver fra EF til Europarådet og på den måde begrænsede EF-samarbejdet.

Jeg vil godt spørge hr. Ivar Nørgaard eller andre repræsentanter for forslagsstillerne til dagsordenen, hvad man egentlig lægger i ordet samarbejde. Vi vil umiddelbart vælge at opfatte det sådan, at det er et samarbejde om, hvordan man etablerer en sådan klar arbejdsdeling til gunst for Europarådet og til ugunst for EF. Hvis det skal forstås i den retning, så har vi ingen problemer med dette dagsordensforslag.

Men det kunne også forstås sådan, at man vil forsøge på at integrere de to organer i hinanden, og hvis det er meningen, så vil det klart blive til fordel for den stærkeste af de to, det er jo indlysende. Hvis man forsøger at integrere to organisationer, er det altid den stærkeste, der har gevinst af det, og den stærkeste er selvfølgelig EF.

Så vi har lidt betænkeligheder med hensyn til ordene »øge samarbejdet mellem de to organer«, men jeg føler mig overbevist om, at hr. Ivar Nørgaard vil være i stand til at fremkomme med en præcisering, således at vi kan leve med disse betænkeligheder.

Lasse Budtz (S):

For ikke at forlænge debatten unødigt kan jeg hilse fra hr. Ivar Nørgaard og meddele, at dagsordensforslaget skal fortolkes på den måde, at vi mener, at Europarådet og EF bør øge samarbejdet og skabe en klar arbejdsdeling, således at man ikke overlapper.

Jeg vil gerne som ordfører for forespørgerne og som formand for den danske delegation til Den Rådgivende Forsamling i Europarådet sige, at dette har været en meget positiv eftermiddag, som jeg nok tror at jeg på vegne af samtlige medlemmer af delegationen kan takke for. Vi synes, Europarådet fortjener den behandling, Europarådet har fået ved denne lejlighed.

Vi retter også en tak til udenrigsministeren, og jeg må sige, at det for mig personlig er en meget behagelig oplevelse at kunne takke udenrigsministeren og tage udenrigsministerens redegørelse til efterretning.

Jeg har naturligvis som alle andre noteret mig, at udenrigsministeren har beskæftiget sig med andet end Europarådet, og det var sandelig også meningen, selv om vi gerne så Europarådet placeret i centrum af debatten. Det har medført, at ministeren har måttet angribe problemet menneskerettighederne fra to vinkler, hvilket også er fuldstændig naturligt, dels fra Europarådets side og dels fra den almene side via Helsingforslutaktens fortsættelse, og det kunne måske være gavnligt at få ryddet nogle misforståelser af vejen.

Det kan måske gøres ved at sige, at vi har fuld forståelse for ministerens og regeringens ønske om at skabe større interesse for menneskerettighedernes overholdelse. Også de forskellige planer om at gøre noget konkret ved det har vor dybe sympati. Vi mener, at det er et utrolig vigtigt emne, og vi vil støtte regeringen på dette punkt. Menneskerettighederne overtrædes jo næsten konstant i en række Østbloklunde i Europa og i Tyrkiet, og jeg vil gerne fremhæve, at menneskerettighederne stadig væk overtrædes på det groveste i Tyrkiet; det håber vi at regeringen følger.

Men jeg vil også fremhæve, når vi har præciseret sympatien for menneskerettighederne og kampen for deres overholdelse i forskellige internationale og europæiske organer, at dette ikke må hindre arbejdet for afspænding og nedrustning. Netop nu, hvor der er så voldsomme bevægelser på europæisk plan til fordel for nedrustning, er det nok godt at få dette præciseret. Jeg har indtryk af, at dette ikke bringer os i modsætning til udenrigsministeren. Til gengæld kan det nok bringe os i modsætning til andre, for denne præcisering af menneskerettighederne kan jo udnyttes i Øst-Vest-striden til genoplivelse af den kolde krig, og det vil vi advare imod.

Vi har i Socialdemokratiet med stor interesse noteret os, at der i en stribe Østbloklunde er en meget stærk interesse for at komme nærmere til Vesteuropa og især nærmere til EF-landene. Det skulle vi måske nok have beskæftiget os noget mere med ved denne lejlighed, men vi kan gøre det ved en anden lejlighed. Interessen i Østbloklundene og i de